

UPRAVNI SUD U ZAGREBU

482

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Hrvoju Miladinu, te zapisničarki Željki Andraka, u upravnom sporu tužitelja OT-OPTIMA TELEKOM d.d. iz Zagreba, Bani 75/a, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (ranije Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije), iz Zagreba, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Antonije Šerer iz Virovitice, Stjepana Radića 49/I, radi spora između pretplatnika i operatera, 13. siječnja 2016.,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje odluke Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, klasa: UP/I-344-08/12-01/1870, urbroj: 376-05/MB-13-4 (DB) od 13. svibnja 2013.

II. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

Odlukom Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, klasa: UP/I-344-08/12-01/1870, urbroj: 376-05/MB-13-4 (DB) od 13. svibnja 2013., usvojen je prigovor zainteresirane osobe na račun za mjesec lipanj 2012. koji je izdao tužitelj (točka 1.), te je tužitelju naloženo da u roku petnaest dana od dana primitka odluke, zainteresiranoj osobi izda novi račun za mjesec lipanj 2012. i omogućiti raskid ugovora bez plaćanja naknade za prijevremeni raskid ugovora, a ako je račun već plaćen u cijelosti, da joj vrati više zaračunati novac (točka 2.).

Tužitelj osporava zakonitost odluke tuženika, te u tužbi u bitnome navodi kako tuženik u upravnom postupku u kojem je donesena osporena odluka nije pravilno primijenio materijalno pravo te je nepravilno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, slijedom čega je postupio na štetu tužitelja. Navodi da je pretplatnica, do tada korisnica javne govorne usluge tužitelja, 19. siječnja 2011. pozivom Službi za korisnike tužitelja zatražila aktivaciju internetske usluge te je korištenje uslugom ugovoreno uz obvezu minimalnog razdoblja trajanja ugovora od 24 mjeseca. Opremu potrebnu za korištenje usluge interneta (bežični modem) pretplatnica je od tužitelja kupila po povlaštenoj cijeni, upravo iz razloga zaključenja ugovora uz ugovornu obvezu (minimalno trajanje ugovora 24 mjeseca), a koja povlaštena cijena je vidljiva na račun za mjesec veljaču 2011., dostavljenom tuženiku prilikom očitovanja tužitelja u upravnom postupku u kojem je doneseno osporeno rješenje. Dodaje kako je 19. siječnja 2011. pretplatnici prethodna obavijest dana putem telefona, kojom prilikom je tužitelj pretplatnicu prije sklapanja novog ugovora upoznao s ponuđenom uslugom i bitnim elementima ugovora, a na što je pretplatnica tada izrazila pristanak. Slijedom navedenog, ističe kako je razvidno i nedvojbeno da je ugovor sklopljen u konkretnom slučaju putem telefona kao sredstva daljinske komunikacije te sukladno Zakonu o zaštiti potrošača kao propisu koji uređuje način sklapanja ugovora putem sredstava daljinske komunikacije, a ne tek primitkom potvrde prethodne obavijesti i neiskorištavanjem prava na raskid. Navodi kako ne može dokazati da je potvrdio prethodne obavijesti pretplatnica zaprimila, no ističe kako je ista izgubila pravo na raskid ugovora bez naplate naknade za prijevremeni raskid ugovora i temeljem članka 46. stavka 1. Zakonu o zaštiti potrošača, iz razloga što je i rok za raskid ugovora temeljen na tvrdnji nedostavljanja potvrde prethodne obavijesti protekao. Smatra da je razvidno kako je sukladno Zakonu o zaštiti potrošača bio zaključen novi ugovor te je temeljem odredbe članka 41. stavka 4. ZEK-a, pretplatnica bila u obvezi tužitelju podmiriti naknadu za prijevremeni prestanak ugovora. Slijedom navedenog, predlaže da Sud poništi osporavano rješenje tuženika.